

współpracowały ze sobą w ramach Unii Europejskiej a wszelkie podejmowane reformy na szczeblu krajowym łączyć z innymi reformami strukturalnymi, bo tylko w takim zestawieniu możemy oczekiwać powstania nowych miejsc pracy, dostosowanych do potrzeb i możliwości zarówno pracowników jak i pracodawców.

Spis wykorzystanych źródeł

1. Kryńska E. Dylematy polskiego rynku pracy IPiSS, Warszawa 2003, seria "Studia i Monografie".
2. Polski rynek pracy – wyzwania i kierunki działań na podstawie badań Bilans Kapitału Ludzkiego 2010-2015, Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Warszawa – Kraków 2015, ss. 45-49.
3. Wiśniewski Z., Analiza aktywnych form przeciwdziałania bezrobociu, [w:] Aktywna polityka rynku pracy w Polsce w kontekście europejskim, Z. Wiśniewski, K. Zawadzki (red.), Wojewódzki Urząd Pracy, Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Toruń 2010.
4. Szaban M., Jolanta, Rynek Pracy w Polsce i w Unii Europejskiej, Warszawa 2013.
5. Rynek pracy – teoria i realia. Wyniki z badań i analiz dla miasta Kielce. Redakcja naukowa. Anna Dybała. Kielce 2010.
6. Stankiewicz W., Rozwój gospodarki Unii Europejskiej – Strategia Lizbońska a nowy plan „Europa 2020”, Rocznik Integracji Europejskiej nr 6, Olsztyn 2012.
7. Europa 2020 - Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu, Bruksela 3.3.2010 [Elektronowy zasób] .- Reżim dostępu : <https://www.mr.gov.pl/strony/zadania/polityka-rozwoju-kraju/strategia-europa-2020/o-strategii>.
8. Uchwała nr 28/2015 Rady Ministrów w sprawie Krajowego Planu Działania na Rzecz Zatrudnienia na lata 2015-2017. [Elektronowy zasób]. - Reżim dostępu: <https://www.mpips.gov.pl/praca/strategie-i-dokumenty-programowe/krajowy-plan-dzialan-na-rzecz-zatrudnienia-na-lata-2015-2017>.
9. Oficjalna strona internetowa Eurostat [Elektronowy zasób].- Reżim dostępu :http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Employment_statistics/pl/
10. Rynek pracy w Polsce – szanse i zagrożenia [monografia]. seria: ekonomia/ Praca zbiorowa pod redakcją Klaudii Pujer Exante. - Wrocław 2016.
11. Raport o średniej długości życia – Europa starzeje się [Elektronowy zasób] .- Reżim dostępu: http://ec.europa.eu/economy_finance/articles/structural_reforms/2012-05-15_ageing_report_en.htm.
12. Oficjalna strona internetowa The voice of older persons at EU level [Elektronowy zasób].- Reżim dostępu <http://www.age-platform.eu/>

УДК 338.439.4-0.53.4

Головина Н.А.

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ІНДУСТРІЇ ДИТЯЧОГО ХАРЧУВАННЯ

Постановка проблеми. Виробництво високоякісних і безпечних харчових продуктів є настійною вимогою часу і вирішення цієї проблеми належить до числа найпріоритетніших завдань, які постали перед Українською державою. Однак, незважаючи на гостроту проблеми якості та безпеки харчової продукції, суперечності між деклараціями органів державного управління і практикою функціонування підприємств харчової промисловості, поза увагою науковців залишається поки що пошук ефективних важелів і механізмів стимулювання виробника за випуск конкурентоспроможної продукції на внутрішньому та зовнішніх продовольчих ринках.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичну основу дослідження проблем вітчизняного ринку дитячого харчування, та шляхів їх вирішення склали наукові праці таких учених, як: І.М. Демчак, О.М. Полонської, А.Ю. Мамочки, Г.Є. Поліщука, І.З. Должанського, Г.О. Вороніна, О.І. Куця, В.С. Пахолюка, а також Закон України «Про дитяче харчування» № 142-16 від 05.12.2012, публікації у галузевих виданнях та журналах. На виконання вищезазначеного рішення Уряду наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 30 грудня 2011 року №808 затверджено план заходів з виконання Державної цільової соціальної програми розвитку виробництва продуктів дитячого харчування на 2012-2016 роки [4].

Формулювання завдання дослідження. Метою статті є визначення та обґрунтування рішень щодо забезпечення вітчизняними виробниками зростаючого попиту на продукти дитячого харчування, а також вирішення проблеми імпортозаміщення у цьому сегменті ринку.

Виклад основного матеріалу дослідження. Одним з найважливіших пріоритетів державної політики у сфері відтворення демографічного потенціалу країни виступає забезпечення грудних дітей (до одного року) та дітей раннього віку (від одного до трьох років) продуктами дитячого харчування. Вирішення цієї проблеми вже має самостійну для умов незалежної України історію, однак до цього часу вказане завдання не розв'язане, а тому вимагає повернення до його розгляду з різних позицій, зокрема:

В межах чинного нормативно-правового поля, стимулювання виробництва продуктів дитячого харчування здійснюється таким чином:

- діє норма п. 154.2 Податкового кодексу України, відповідно якої звільняється від оподаткування прибуток підприємств, отриманий від продажу на митній території України спеціальних продуктів дитячого харчування власного виробництва, спрямований на збільшення обсягів виробництва та зменшення роздрібних цін таких продуктів. Перелік спеціальних продуктів дитячого харчування встановлюється Кабінетом Міністрів України;

- пп. 197.1.1 Ст. 197 визначено, що звільняються від оподаткування операції з постачання продуктів дитячого харчування та товарів дитячого асортименту для немовлят за переліком, затвердженим Кабінетом Міністрів України;

- п. 197.4. Ст. 197 визначено, що звільнення від оподаткування товарів, передбачене пунктом 197.1 цієї Статті, поширюється на операції із ввезення на митну територію України;

- відповідно дпп. 267.1.2 п. 267.1 Ст. 267 Кодексу не є платниками збору за провадження торговельної діяльності та діяльності з надання платних послуг такі суб'єкти господарювання, які провадять торговельну діяльність виключно продуктами дитячого харчування вітчизняного виробництва [9].

Проте для стимулювання внутрішнього виробництва продуктів дитячого харчування цих дій недостатньо, а деякі законодавчі норми на практиці не є ефективними і не дають бажаного результату.

Тому для вирішення цих та інших проблем галузі потрібні такі заходи:

1. Скасування норми по обмеженню рівня рентабельності підприємств-виробників дитячого харчування. Можливо, лише залишити обмеження торгової надбавки. Адже дана норма стимулює виробників приховувати прибуток свого підприємства, збільшуючи статті витрат, а в складі холдингів такі підприємства і зовсім можуть бути збитковими, що по-перше не стимулює до розвитку саме підприємства, а по-друге, держава не доотримує податкових надходжень.

2. Введення пільг на ввезення обладнання для виробництва дитячого харчування або надання доступу до купівлі валюти і пільгового кредитування. Проте тут варто зазначити, що мова не йде про дотації, адже як правило вони вбивають здорову конкуренцію і створюють передумови до неефективного використання коштів такими виробниками.

3. Співпраця існуючих виробників дитячого харчування з провідними науковими інститутами з метою покращення якісних властивостей своєї продукції та розширення асортименту.

Також у ході такої співпраці необхідно налагоджувати випуск продукції для дітей з особливими потребами. Адже часта такої імпортової продукції в Україні значно більша, ніж в інших товарних позиціях.

4. Надання державної підтримки малозабезпеченим сім'ям, а також самотнім матерям для купівлі продуктів дитячого харчування. Крім цього, необхідним є відновлення роботи кухонь дитячого харчування, адже вони є найбільш зручним і доступним способом задовольнити попит на цю продукцію.

5. Більш активна робота у сфері збуту на підприємствах, що займаються виробництвом дитячих продуктів харчування. Особливо це стосується реклами і пакування. Дешеве пакування, що не виділяється серед імпортованих аналогів, ніколи не буде викликати довіру у споживача. Економія на пакуванні веде до розуміння того, що виробник зекономив не лише на ньому, з метою зробити свій продукт більш доступним. Активна реклама допоможе залучати нових споживачів, адже це галузь, в якій аудиторія оновлюється щороку, і тому необхідно постійно підтримувати контакт із цільовою аудиторією. Причому виробникам варто орієнтуватися не на традиційну рекламу, а на методи мережного маркетингу.

Реалізація вищезазначених заходів сприятиме стимулюванню виробництва якісних продуктів дитячого харчування, підвищенню конкурентоспроможності продукції українського виробництва, забезпечить стабільне, гарантоване виробництво якісної продукції, у необхідній кількості та асортименті, що в цілому є складовою продовольчої безпеки та економічного зростання України.

Висновки. Ринок продуктів дитячого харчування має значний потенціал до зростання.

Стабільність і відродження даної галузі виробництва можливі лише за умови розроблення та реалізації чіткої стратегії на державному рівні із обов'язковим фінансовим забезпеченням. За таких умов для вітчизняних виробників дитячого харчування будуть створені максимально сприятливі умови для нарощення виробництва продукції та підвищення її конкурентоспроможності.

Анотація. У статті досліджено роль держави у формуванні випуску продуктів дитячого харчування, стимулювання вітчизняного виробництва дитячого харчування, проведення політики імпортозаміщення, а також покращення якості продукції, що виробляється в Україні.

Ключові слова: дитяче харчування, продукція, виробництво, імпортозаміщення.

Аннотация. В статье исследована роль государства в формировании выпуска продуктов детского питания, стимулирования отечественного производства детского питания, проведения политики импортозамещения, а также улучшения качества продукции, что производится в Украине.

Ключевые слова: детское питание, продукция, производство, импортозамещение.

Summary. The article examines the role of the state in shaping the production of infant foods, promotion of domestic production of baby food, a policy of import substitution and also improving the quality of the products that are produced in Ukraine.

Keywords: baby food, products, production, import substitution.

Бібліографічний список використаної літератури

1. Вітчизняна індустрія дитячого харчування: сучасний стан та перспективні напрями розвитку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nubip.edu.ua/node/6391>.
2. Офіційний сайт Міністерства аграрної політики та продовольства України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://minagro.gov.ua/>.
3. Закон України «Про дитяче харчування» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/142-16>.
4. Печенога О. Ринок дитячого харчування в Україні/О.Печенога, Т. Нагайцева, Ю.Кіщак/Харчовик.-2012.-№5.
5. Вітчизняна індустрія дитячого харчування: сучасний стан та перспективні напрями розвитку. Режим доступу: <http://www.nubip.edu.ua/node/6391>
6. Печенога О. Ринок дитячого харчування в Україні/О.Печенога, Т. Нагайцева, Ю.Кіщак/Харчовик.-2012.-№5.

УДК 165

Тарахтей М.А.

ЕКОНОМІЧНИЙ СТАН ДЕРЖАВИ ЯК ФУНКЦІЯ СУСПІЛЬНОЇ СВІДОМОСТІ

«Декілька років тому мене під час виступу на радіо попрохали відповісти на наступне питання: «Який найважливіший урок ви отримали в житті?»

Відповісти мені було досить легко: найцінніший урок, що виніс з життя, – це усвідомлення важливості того, про що ми думаємо. Скажи мені про що ти думаєш, і я тобі скажу, хто ти є. Наші думки визначають особливості нашої особистості. Наше ставлення до життя – чинник, що визначає нашу долю. Емерсон зазначав: «Людина є тим, про що вона розважає впродовж дня...». А хіба вона може бути чимось іншим?»

=Дейл Карнегі= [1, 575]

Для подолання кризової ситуації фахівці зазначають необхідність докорінних системних змін у двох сферах: у сфері макроекономіки та у сфері законодавства. Ці дві галузі суспільної діяльності цілковито залежать від можновладців. Тому, коли ми критикуємо уряд, президента й парламент, ми імпліцитно маємо на увазі необхідність структурних перетворень саме у цих двох галузях (бо вони від нас не залежать) та відсутність відповідних ефективних дій у цьому напрямку державних посадовців вищого щаблю і народних депутатів. Проте існує ще є й третя царина суспільного виміру, яка також є принципово необхідною для подолання кризи але про яку мало хто згадує. – Це сфера суспільної свідомості адже ніякі реформи неможливі без відповідних рішучих змін саме в цій, ідеальній, царині суспільного виміру.

На протязі усієї історії людства завжди були мислителі, які акцентували увагу людства на функційному зв'язку якості суспільних (індивідуальних) настроїв, думок, цінностей соціуму з якістю його чинного буття і буття в майбутньому. Причому, серед відомих мислителів видне місце в цьому напрямку посідають і наші, українські філософи. Саме цьому й присвячена стаття.

Нікколо Мак'явеллі

В добу Відродження в місті Флоренція жив філософ – засновник політичної науки або як її – політологію – ще називають – «мистецтва керування державою» Ніколо Мак'явеллі (італ. *Niccolò di Bernardo dei Machiavelli*); 3 травня 1469, Флоренція – 21 червня 1527, там же) – до речі, добрий товариш відомого митця, інженера та винахідника Леонардо да Вінчі, – який у своїх працях, а найвідоміша називається «Державець»,